

Llums de colors i olor de sucre cremat

Com molts ja sabeu, una gran part de la meva infantesa la vaig viure a l'estranger perquè el meu pare, tot i ser fill de pescador, es va dedicar professionalment a l'òpera. Quan tenia quatre anys vam marxar durant dos anys a Israel i a partir dels vuit anys vam viure al llarg de nou anys a Alemanya.

Per a les persones que hem nascut al costat de la platja, en un país mediterrani, no és gens fàcil viure al nord d'Europa perquè la manera de viure i la gent són molt diferents. Tot i que ens vam adaptar força bé, durant tot l'any estàvem esperant l'estiu per tornar a aquella població idíl·lica, on tot era perfecte: Vilanova i la Geltrú!

A la rambla del Castell hi vivien els pares de la mare i hi havíem passat algunes èpoques, però on més vam estar va ser a casa dels avis paterns, al carrer de les Balears. Allà em trobava amb els meus cosins, i molt especialment amb la meva cosina Blanca, que em feia d'amfitriona quan venia de vacances. No sé si mai li he agraït prou, perquè durant molts anys els dies que passava a l'estiu movent-me per Vilanova acompanyada per ella eren per a mi els més feliços de tot l'any.

Recordo que als matins anàvem a la platja i els primers dies quedàvem ben vermelles. Les cremes protectores encara no estaven a l'ordre del dia i cada any canviàvem un parell de vegades la pell. Després de dinar, ben aviat, anàvem cap a la fira, on passàvem una gran part de la tarda als autos de xoc. A la nit no hi havia pressa per anar a dormir i estàvem una bona estona al carrer jugant amb els nens i nenes del barri, mentre els adults feien petar la xerrada.

Un dels dies més especials de l'estiu era el dia de la Festa Major. El dia de la revetlla ens afanyàvem per sopar aviat i sortíem tota la família cap a la platja per veure els focs artificials. L'endemà a la tarda ens arreglàvem més del que era habitual i pujàvem a la Vila.

Tot aquell ambient em fascinava, especialment el fet que tothom es conegués i que es fes tanta vida al carrer. Era tot molt diferent d'on vivíem nosaltres i em feia sentir molt bé: em feia sentir a casa.

Però l'estiu s'acabava més aviat del que volia i havíem de marxar. Em costava molt i em sentia molt trista i per aquest motiu abans de marxar intentava memoritzar tot el que podia per recordar-ho i poder-ho reviuire durant tot l'any.

Durant l'hivern, de tant en tant, estava a la meva habitació i em semblava sentir-ho: llums de colors i olor de sucre cremat.

Neus Lloveras i Massana

Presidenta Grup Municipal CIU Ajuntament de Vilanova i la Geltrú

25 de Juliol de 2009